

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka akcyjna w N. wniosła przeciwko pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zapłatę kwoty 24 081,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 23 896,29 zł od dnia 22 października 2021 r. do dnia zapłaty oraz o zapłatę kwoty 185,32 zł tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 22 października 2021 r., a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podniosła, że dochodzi od pozwanej wynagrodzenia w związku ze świadczoną usługą przewozu towaru w dniach 25-28 maja 2021 r. Pomimo wykonania umowy i wystawienia faktury VAT, pozwana nie spełniła roszczenia.

Nakazem zapłaty z dnia 3 lutego 2022 r. sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana zakwestionowała roszczenie co do zasady jak i wysokości, podważając zawarcia z powódką umowy usług przewozu i negocjacji stawek.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w maju 2021 r. na zlecenie (...) S.A. dostarczała materiały zasypowe na budowy prowadzone przez ten podmiot w S..

Pozwana, w imieniu której działał B. W., nawiązała kontakt z powódką (...) spółką akcyjną, celem rozpoczęcia współpracy związanej z przewożeniem towaru w postaci piasku zasypowego z kopalni należącej do pozwanej w M., na budowę prowadzoną w S. przez (...) S.A. Współpraca rozpoczęła się wiosną 2021 r., w jej toku pozwana na bieżącą zlecała powódcie kolejne transporty. Tego rodzaju zlecenia miały miejsce również w dniach 25-28 maja 2021r.

Powódka świadczyła usługi przy wykorzystaniu 5 kierowców P. Z., S. M., W. D., D. K. i S. K., przy wykorzystaniu pojazdów o nr rej. (...).

W dniu 25 maja 2021 r., kierowcy wykonali łącznie 21 kursów.

Dowód:

- kwity wagowe i listy CMR z dnia 25 maja 2021 r. k. 16-25, 56-65, 98, 132-141, 174-183;
- zeznania świadka S. M. k. 322v.-323;
- zeznania świadka D. K. k. 322v.- 324;
- zeznania świadka S. K. k. 324-325;
- zeznania świadka W. D. k. 371v.-372;
- zeznania świadka M. Z. (1) k. 402-403;
- zeznania świadka M. Ł. (1) k. 403-404;
- zeznania świadka M. N. k. 404v-406;

- zeznania świadka P. Z. k. 470-471,
- wiadomość mailowo wraz z tabelą, k. 358-362,
- wiadomość mailowa, k. 364.

W dniu 26 maja 2021 r., kierowcy wykonali łącznie 29 kursów.

Dowód:

- kwity wagowe i listy CMR z dnia 26 maja 2021 r. k. 26-35, 66-78, 100-111, 142-149, 184-195;
- zeznania świadka W. D. k. 371v.-372;
- wiadomość mailowo wraz z tabelą, k. 358-362,
- wiadomość mailowa, k. 364.

W dniu 27 maja 2021 r., kierowcy wykonali łącznie 30 kursów.

Dowód:

- kwity wagowe i listy CMR z dnia 27 maja 2021 r., 36-47, 78-89, 112-123, 156-165, 196-207;
- wiadomość mailowo wraz z tabelą, k. 358-362,
- wiadomość mailowa, k. 364.

W dniu 28 maja 2021 r., kierowcy wykonali łącznie 20 kursów.

Dowód:

- kwity wagowe i listy CMR z dnia 28 maja 2021 r., 48-55, 90-97, 124-131, 166-173, 208-215;
- zeznania świadka S. K. k. 324-325;
- wiadomość mailowo wraz z tabelą, k. 358-362,
- wiadomość mailowa, k. 364.

Wiadomością e-mail z dnia 6 września 2021 r. M. N. – pracownik pozwanej pracujący w kopalni (...), zajmujący się załadunkiem i wystawianiem faktury transportowych – przesłała pracownikowi powódki M. Zapale – zaakceptowaną tabelę z wykazem transportów realizowanych w 33 i 34 tygodniach.

Dowód:

- wiadomość e-mail z załącznikiem k. 358-363;
- zeznania świadka A. S. (1) k. 404-404v.;
- zeznania świadka M. N. k. 404v-406;

Dnia 14 października 2021 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...)_10_ (...) na łączną kwotę 23 89629 zł brutto, tytułem świadczonych usług transportowych:

1. usługi transportowej świadczonej w dniu 25 maja 2021 r. na trasie M.- S. w ilości 695,90 t, przy stawce 6 zł/t, łącznie 4175,40 zł netto, (...),74 zł brutto;
2. usługi transportowej świadczonej w dniu 26 maja 2021 r. na trasie M.- S. w ilości 940,76 t, przy stawce 6 zł/t, łącznie 5644,56 zł netto, 6942,81 zł brutto;
3. usługi transportowej świadczonej w dniu 27 maja 2021 r. na trasie M.- S. w ilości 958,76 t, przy stawce 6 zł/t, łącznie 5752,56 zł netto, 7075,65 zł brutto;
4. usługi transportowej świadczonej w dniu 28 maja 2021 r. na trasie M.- S. w ilości 642,56 t, przy stawce 6 zł/t, łącznie 3855,36 zł netto, 4742,09 zł brutto,

z terminem płatności do dnia 21 października 2021 r.

Dowód:

- faktura VAT k. 217;
- rejestr VAT powódki za okres od maja 2021 do października 2021 r. k. 283-296;
- zeznania świadka M. Ł. (1) k. 403-404..

Wiadomością e-mail z dnia 18 października 2021 r. M. N. potwierdziła otrzymanie faktur VAT z poprzedniego tygodnia oraz zatwierdził ich zgodność z zestawieniami pozwanej.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 18 października 2021 r. k. 364-365;
- zeznania świadka M. Ł. (1) k. 403-404;
- zeznania świadka A. S. (1) k. 404-404v.;

Pismem z dnia 8 listopada 2021 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 26 430,21 zł tytułem opóźnienia w zapłacie faktur VAT nr (...) _10_ 0280 i 2021_10_ (...).

Dowód:

- pismo z dnia 8 listopada 2021 r. k. 218;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Powódka dochodziła roszczeń z tytułu świadczonych na rzecz pozwanej przewozów krajowych i w związku z tym do ich oceny zastosowanie miały w pierwszej kolejności, oprócz samej treści umowy, przepisy ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz. U. z 2017 r., poz. 1983 tekst jednolity) oraz kodeksu cywilnego. Zgodnie z treścią art. 774 kc przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy.

W sprawie sporne było zawarcie przez strony umowy przewozu, jej treść w tym wysokości umówionego wynagrodzenia oraz wykonanie umowy.

Zgodnie z treścią art. 6 kc powódka była zobowiązana do wykazania istnienia umowy jej treści - w szczególności wysokości umówionej stawki przewozowej - oraz wykonania umowy, tj. przewiezienia określonej ilości piasku (materiału zasypowego).

Zdaniem sądu powódka wywiązała się z ciążących na niej zobowiązań procesowych. W pierwszej kolejności należało odnieść się do zarzutu pozwanej w zakresie art. 458⁵ § 1 kpc. Istotnie powód zobowiązany jest powołać wszystkie twierdzenia i dowody w pozwie, a pozwany - w odpowiedzi na pozew. Tym niemniej zgodnie z treścią §4 ww. przepisu, jeśli strona uprawdopodobni, że powołanie dowodów nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynika później, dalsze twierdzenia i dowody na ich poparcie powinny być powołane w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym ich powołanie stało się możliwe lub wynikała potrzeba ich powołania. Tak też było w niniejszej sprawie. Przy wykładni obowiązujących przepisów, w tym w zakresie postępowania gospodarczego, aktualne pozostaje utrwalone stanowisko judykatury i doktryny, że powód nie ma obowiązku przewidywać obrony podjętej przez pozwaną. Tym samym w odpowiedzi na ujawnione w sprzecznie zarzuty powód ma pełno prawo wnioskować kolejne dowody. Tak też było w niniejszej sprawie. Skoro pozwana mimo złożenia przez powódkę dowodów z dokumentów (kwitów wagowych opatrzonych pieczęcią pozwanej i listów przewozowych) kwestionowała nawet fakt istnienia między stronami umowy, należało uznać, że potrzeba ich powołania powstała w wyniku ujawnienia linii obrony pozwanej. Podobnie było w sytuacji dowodów z dokumentów w postaci wiadomości mailowych i ich załączników. Powódka wyjaśniła, że z uwagi na nieobecność pracownika współpracującego z pozwaną przy spornych transportach, nie było możliwości wglądu do jego skrzynki mailowej. Potwierdził to również świadek M. Z. (2), wskazując, że nie pracuje od kilku miesięcy u powódki. Tym samym strona powodowa uprawdopodobniła, że nie miała możliwości wcześniejszego dostępu do wiadomości, co zresztą okazało się niezbędne dopiero po przedstawieniu zarzutów przez pozwaną. Co więcej ostatecznie strony zgodnie w toku procesu, wnosili o powołanie dowodów z zeznań kolejnych świadków, uznając, że potrzeba taka wynikała na skutek do tej pory przeprowadzonego postępowania.

Nadto należało wskazać, że zasadniczym celem postępowania jest ustalenie prawdy materialnej czego procesowym odzwierciedleniem jest art. 3 kpc.

Tym samym uznano, że powódka wykazała istnienie między stronami umowy za pomocą dowodów z kwitów wagowych, zeznań świadka M. Z. (1), M. Ł. (1), S. M., D. K., S. K., W. D., P. Z., wiadomości mailowych, a nawet i zeznań świadka strony pozwanej A. S. (1). Z kwitów wagowych jednoznacznie wynikało, że były one wydawane kierowcom powódki właśnie przez pozwaną. Na każdym z nich widniała bowiem nazwa pozwana, jej adres, oraz numery KRS, NIP. Co więcej każdy kwit wagowy podpisany był na pieczęci firmowej pozwanej przez osobę pracującą w kopalni w M.. Nie zaś było sporne, a nadto zostało potwierdzone zeznaniami m.in. A. S., że kopalnia ta należy właśnie do pozwanej. Już więc z tego względu nie mogło budzić żadnych wątpliwości, że skoro kierownicy powódki przyjeżdżali do kopalni pozwanej i zabierali stamtąd piach zasypowy, musieli czynić to na podstawie jakiegoś porozumienia. Świadczy o tym M. Z. (2), M. N. oraz M. Ł. (1), zeznawali zaś, że czynności te były wykonywane właśnie na podstawie łączącej strony umowy. M. Ł. (1) wskazywał, że umowa miała charakter ustny, a pierwszy kontakt i zlecenie powódka otrzymała od B. W.. Jak przyznała sama pozwana już w sprzecznie od nakazu zapłaty, do 2021r. współpracował on z pozwaną. Co więcej właśnie B. W. został wskazany przez pozwaną w stopkach służbowych wiadomości mailowych, wysyłanych z adresów firmowych pracowników pozwanej, jako osoba uprawniona do kontaktu (k. 358). Nie mogło więc budzić żadnych wątpliwości, że skoro sama pozwana swoim kontrahentom wskazywała B. W. jako osobę właściwą do kontaktów biznesowych, musiał on posiadać stosowne upoważnienia do reprezentowania pozwanej. Nawet świadek strony pozwanej A. S. (1) potwierdzała, że w interesie pozwanej leży aby informacje zawarte w stopkach maili były prawdziwe. Fakt, że B. W. w KRS nie występował jako członek zarządu czy prokurent w nie mogło przesądzać o braku jego upoważnienia do działania w imieniu pozwanej.

Istnienie umowy łączącej strony, jak i działanie B. W. w imieniu i na rzecz pozwanej, potwierdził także świadek M. N.. W okresie od 1 czerwca 2021r. do lutego 2022r. była ona zatrudniona u pozwanej. Miejszem jej pracy była właśnie kopalnia M.. Zajmowała się tam kontaktami z kierownikami budów i załatwianiem transportów. Świadek wskazywał, że gdy podjęła pracę, powódka już wykonywała transporty na rzecz pozwanej. To ona jako pracownik pozwanej,

prowadziła kontrolę wykonanych przewozów, za pomocą specjalistycznego oprogramowania i w tym zakresie ściśle współpracowała z pracownikiem powódki M. Z. (2).

Ostatecznie wreszcie nawet z zeznań A. S. (1) wynikało, że strony istotnie łączyła umowa przewozu piasku. Świadek ten wskazywał bowiem, że pozwana chciała opłacić sporne faktury, ale dopiero po wykazaniu, że transporty były wykonywane w rzeczywistości do B. (k. 404v.). Skoro więc pozwana przed procesem sądowym wiedziała o transportach wykonywanych przez powódkę i nawet deklarowała wolę zapłaty wynagrodzenie, lecz po wykazaniu dostarczenia ładunku, to bez żadnych wątpliwości należało przyjąć istnienie umowy przewozowej. Potwierdzały to również zeznania M. Ł., który wskazywał, że podczas spotkania członków zarządu pozwanej z przedstawicielami powódki nigdy nie było kwestionowane istnienie umowy, wykonanie przewozów, a sporne było jedynie to czy piach nie był wożony dla prywatnych celów B. W..

Ostatecznie pozwana opłaciła nawet jedną fakturę na rzecz powódki, dotyczącą właśnie transportu z M. do S. gdzie budowę prowadził B.. W kontekście takich dowód nie mogło budzić żadnych wątpliwości, że strony łączyła umowa przewozu piasku zasypowego z kopalni w M. do S., na teren budowy B.. Potwierdzali to również wszyscy pozostali świadkowie – kierowcy wykonujący faktyczny przewóz – wskazując, że piach wożili właśnie z M. do S. gdzie była prowadzona budowa przez B..

W tym miejscu w świetle stanowiska pozwanej, potwierdzonego zeznaniami świadka A. S., główna oś sporu koncentrowała się, na relacjach pozwanej, z jej współpracownikami tj. B. W. oraz byłym członkiem zarządu pozwanej M. J.. Należy jednak podkreślić, że ewentualne spory i konflikty na tle działalności konkurencyjnej, nie mogą wpływać na wykonywanie zobowiązań wobec kontrahenta. To pozwaną obciążał obowiązek dbałości o własne interesy, a jeśli również wobec powódki chciała wykazać, że przewożony towar był dostarczany w inne miejsce niż wynikało to ze zleceń, winna była to wykazać. Wyłącznie w interesie pozwanej leżało dopilnowanie właściwych informacji przekazywanych kontrahentom oraz kontrola działalności jej współpracowników. Fakt, że pozwana przestała ufać własnym pracownikom czy współpracownikami, nie mógł obciążać powódki. Jedynie więc na marginesie należało wskazać, że M. N. – pracownik, do którego pozwana w październiku 2021r. miała stracić zaufanie pracowała u niej aż do lutego 2022r. Nadto konkurencyjna według pozwanej spółka (...) powstała dopiero w połowie października 2021r. Niemożliwe więc było, aby przewozy wykonane w maju 2021r. odbywały się na rzecz tej spółki, a co najmniej pozwana tego nie wykazała.

W zakresie wykazania przez powódkę treści umowy, w tym rodzaju towaru oraz jego ilości, powódka zaoferowała dowody z dokumentów – kwitów wagowych, listów przewozowych, wiadomości mailowych wraz z zaakceptowanymi tabelami, jak i zeznania ww. świadków. Z kwitów wagowych oraz zeznań świadków – kierowców wywrotek - wynikało wprost, że przewozili oni piach zasypowy z kopalni w M. do S. na budowę prowadzoną przez B.. Potwierdza to więc stanowisko pozwanej, że właśnie na rzecz tej budowy piach miał być wożony. Również pozostali świadkowie A. S., M. N., M. Ł. (1) czy M. Z. (2) potwierdzali, że sporne przewozy dotyczyły właśnie piasku zasypowego, przewożonego do S.. Poza kwitami wagowymi ilość przewiezonego towaru obrazowały wprost zestawienia prowadzone wspólnie przez pracowników stron (k. 359-362). Taka właśnie ilość przewiezonego towaru – 3237,98 ton, widniała również na fakturze wystawionej przez powódkę i zapłatą za przewóz takiej ilości towaru winna być zrealizowana przez pozwaną. Zestawienia potwierdzały nie tylko dane widniejące na kwitach, lecz i wskazywały na prowadzenie skrupulatnych, zgodnych ustaleń i to w warunkach gdy strony nie były w sporze.

W zakresie ustalonego wynagrodzenia zeznawał M. Ł. (1), wskazując, że stawka była ustalana często na bieżąco przy kolejnych telefonicznych zleceniach, a niekiedy nawet po wykonaniu przewozu. Wynosiła ona od 4 do 8 zł za przewiezoną tonę. Taka też stawka wynikała z faktury Vat, gdzie powódka wskazała 6 zł za tonę. Ostatecznie cenę za wykonane usługi potwierdził pracownik pozwanej M. N., prowadząca na rzecz pozwanej wykaz przewiezonego towaru. Świadek ten oraz M. Z. (2) potwierdzali, że we wzajemnej współpracy prowadzili zestawienia dzienne ilości przewiezonego piachu oraz uzgadniali wzajemne salda. Wynikało to również z korespondencji mailowej (k. 358 i następne), gdzie wykazany był sposób prowadzonego rejestru oraz uzgadnianie wzajemnych zestawień. Ostatecznie wreszcie skoro pozwana - jak wynikało z zeznań A. S. - jeszcze w postępowaniu przedsądowym nie kwestionowała

wysokości przyjętej stawki, a nawet opłaciła jedną fakturę, nie sposób było uznać, że formułowane obecnie zarzuty były zasadne i oparte o faktyczne wątpliwości, co do zawyżenia stawki.

Powódka wykazała również, że wykonała umowę przewozu należycie. Na tą okoliczność zeznawali już wyżej wskazani świadkowie – przede wszystkim kierowcy wożący piach z M. do S. na budowę, ale i świadek M. Ł. (1) – ustalający właśnie taki kierunek dostaw z pozwaną. Jak i świadczyły o tym załączonego dokumenty: kwity wagowe i listy przewozowe. Wynikało z nich, że istotnie piach zasypowy przewożony był do S., gdzie zgodnie z zeznaniami A. S. (1) miał właśnie trafić. Ostatecznie również z zeznań M. Z. (1) i M. N. oraz prowadzonych przez nich zestawień wynikało, że piach z M. istotnie wożony był na zlecenie pozwanej, właśnie do S. na budowę prowadzona przez B..

Mając powyższe na uwadze uwzględniono powództwo w całości, a o odsetkach orzeczono na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 684 tekst jednolity ze zm.), zgodnie z którym z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie;
  - 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie,
- co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Uznać należało za uzasadnione żądanie kwoty 185,32 zł, tytułem rekompensata za koszty odzyskania należności, co znalazło podstawę prawną w art. 10, 11 ustawy z 8 marca 2013r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. niewątpliwie pozwana nie uiszczając należnego wynagrodzenia pozostawała w zwłóce.

W zakresie odsetek dochodzonych od kwoty rekompensaty sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w treści art. 98 § 1 k.p.c. Pozwana przegrała proces i zgodnie z wyrażoną w ww. przepisie zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zobowiązana jest do zwrotu na rzecz powoda wszystkich poniesionych przez niego kosztów procesu, na które złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 1205 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej adekwatnie do wartości przedmiotu sporu przed sądem pierwszej instancji w kwocie 3600 zł oraz koszt wynagrodzenia tłumacza tj. 90,22 zł pokryty z zaliczki strony powodowej.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)